

הַכְּשֶׁרֶת מֵעֲשִׂיּוֹת הָאֲמוּנָה

מֵעֲשִׂיּוֹת ח:

”רְאֵה הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׂמוֹ”

וּפְעַם אַחַת נָסַע מִן הַקְּדוּשׁ אֹר יִשְׂרָאֵל הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב עִם תְּלָמִיד
אֶחָד בְּמָקוֹם שׁוֹמֵם שְׂאִין שָׁם מִים. וּבְכַמָּה פְּרָסְאוֹת לֹא נִמְצָא שָׁם מִים.
וְהַתְּלָמִיד צָמֵא לְמִים עַד סַכְּנַת מוֹת.

וְאָמַר לְרַבְּנּוֹ הַקְּדוּשׁ:

הִנֵּה צָמֵאתִי לְמָאֵד!

וְרַבְּנּוֹ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב לֹא הִשִּׁיב לוֹ כְּלוּם.

וְאַחַר כֵּן, כְּשֶׁרָאָה הַתְּלָמִיד עֲצָתוֹ שֶׁבָּא לְסַכְּנַת מוֹת, חָזַר וְאָמַר עוֹד
הַפְּעַם:

רַבְּנּוֹ! הִנֵּה צָמֵא אֲנִי מְאֹד וּבְסַכְּנָה!

אָמַר לוֹ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב:

הַהֵנּוּ מֵאֲמִין שֶׁבְּרַגַע שֶׁבָּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם – רְאֵה כֹּל
זֶה הַצָּרָה שִׁישׁ לָךְ, וְהַכֵּין לָךְ מִים לְשִׁתוֹת?

וְלֹא הִשִּׁיב תְּכַף.

עַד שֶׁנִּתְיָשֵׁב בְּדַעְתּוֹ, וְאָמַר:

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמַתּוֹ!

וְהִשִּׁיב לוֹ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב: הִמְתַּן עוֹד מְעַט.

וְנִסְעוּ מִשָּׁם דְּרָךְ מוֹעֵט, וְרָאוּ עֵרֶל אֶחָד נוֹשֵׂא שְׁנֵי פְּדִים מִים גְּדוֹלִים
עַל כַּתְּפוֹ. וּכְשֶׁבָּא אֶצְלָם, נָתְנוּ לוֹ אֵיזָה פְּרוּטָה, וְנָתַן לוֹ לְשִׁתוֹת.

וְשָׂאֵל מִן לַגּוּי:

מה זה שאֵתָה נוֹשֵׂא כָּאֵן מַיִם בְּמִדְבַּר שׁוֹמֵם?

וְהַשִּׁיב:

הַשָּׂר שְׁלִי נִשְׁתַּגַּע! וְשָׁלַח אוֹתִי אַחַר מַיִם אֶל מַעְיָן אֶחָד רְחוֹק, וְאֲנִי
נוֹשֵׂא זֶה הַמַּיִם שְׁלֹשָׁה פָּרְסָאוֹת, וְאֲנִי יוֹדֵעַ לְמָה!

וְאָמַר מֶרֶן:

רֵאָה הַשְּׁגָחַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, שֶׁבָּרָא בְּשִׁבְלָה שֶׁר שִׁיִּשְׁתַּגַּע לְהַמְצִיא לָךְ
מַיִם! וְכֹל זֶה צָפָה בְּהַשְּׁגָחַתוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ בְּרַגַּע בְּרִיאַת הָעוֹלָם!

[ספר מאירת עיניים אות לז]

